

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

14 martie 2018

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

președinte
judecători

Ursache Petru
Toma Nadejda
Cobzac Elena

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de procurorul în Procuratura de circumscripție Bălți, Dubăsari Valeriu, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 08 noiembrie 2017, în cauza penală în privința lui

Ceban Veaceslav XXXXX, născut la
XXXXX, originar și domiciliat XXXXX.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. *Prima instanță: 05.06.2017 – 11.08.2017;*
2. *Instanța de apel: 29.08.2017 – 08.11.2017;*
3. *Instanța de recurs: 01.02.2018 – 14.03.2018.*

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătoriei Bălți, sediul Sîngerei din 11 august 2017, Ceban Veaceslav XXXXX a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 151 alin. (4) Cod penal la 13 ani închisoare cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis.

S-a dispus ca cheltuielile judiciare în mărime de 6746 lei să fie trecute în contul statului.

2. Pentru a pronunța sentința prima instanță a constatat că, Ceban Veaceslav, la data de 04.12.2015, aproximativ la orele 19:40, fiind în stare de ebrietate alcoolică, aflându-se în gospodăria lui Botnari Liuba, situată în raionul XXXXX, în cadrul unui conflict inițiat între el și Botnari Liuba, sub pretextul sustragerii unui telefon mobil de către ultima, urmărind scopul vătămării grave a integrității corporale și a sănătății, care este periculoasă pentru viață, a aplicat față de Botnari Liuba o lovitură cu un cuțit de bucătărie în regiunea umărului stâng, în rezultat cauzându-i acesteia, conform raportului de expertiză medico-legală nr.116 din 04.02.2016, vătămare corporală gravă, care a provocat decesul victimei Botnari Liuba.

Acțiunile inculpatului au fost încadrate în baza art. 151 alin. (4) Cod penal, cu indicii de calificare: *vătămarea intențională gravă a integrității corporale sau a sănătății, care este periculoasă pentru viață, care au provocat decesul victimei.*

3. Sentința a fost atacată cu apeluri de procuror, de avocatul Ganușceac Larisa în numele inculpatului Ceban Veaceslav și de inculpat.

3.1. Procurorul a solicitat casarea acesteia, în partea ce ține de cheltuielile judiciare, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri în această parte cu obligarea inculpatului la plata cheltuielilor judiciare în sumă de 6746 lei în folosul statului.

În motivare apelantul a indicat că, instanța de judecată la adoptarea sentinței nu a luat în considerație faptul, că în cadrul cauzei penale de către stat au fost suportate cheltuieli, ce urmau a fi încasate de la inculpat în beneficiul statului, conform prevederilor art. 227-229 Cod de procedură penală, iar instanța, contrar acestor prevederi, a dispus trecerea în contul statului.

3.2. Avocatul Ganușceac Larisa în numele inculpatului Ceban Veaceslav, care a solicitat, casarea parțială a sentinței și recalificarea acțiunilor inculpatului în baza art. 157 Cod penal cu stabilirea unei pedepse non privative de libertate, cu menținerea sentinței în latura cheltuielilor judiciare.

În motivare a invocat că fapta comisă de inculpat se încadrează în norma penală prevăzută de art.157 Cod penal, or, în rezultatul acțiunilor părții vătămate, i-au fost cauzate din imprudență vătămări corporale grave, în ce inculpatul recunoaște vina parțial, se căiește de cele comise, starea familială - tata lui este invalid, iar inculpatul este unicul întreținător a familiei, participarea lui activă în cadrul anchetei, inculpatul personal a chemat salvarea.

Totodată, a considerat că pedeapsa stabilită de instanța de fond este prea aspră în raport cu circumstanțele constatate în instanță, și anume faptul că, partea vătămată era în stare de ebrietate, agresivă, și singură a luat cuțitul, cu care îl amenința pe inculpat, folosind cuvinte necenzurate.

3.3. Inculpatul Ceban Veaceslav, care și-a exprimat dezacordul său cu calificarea acțiunilor sale în baza art. 151 alin. (4) Cod penal, considerând că, acuzarea și instanța de judecată nu au luat în considerație cele declarate de martorii Cazacu Maria și Mihail, care au fost la fața locului, declarațiile acestora fiind schimbate cu alte cuvinte. A solicitat să-i fie încadrate acțiunile în baza unui articol mai ușor, deoarece nu dorește să-și strice viața la închisoare, părinții lui sunt bolnavi și nu are cine să-i ajute.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 07 noiembrie 2017 au fost respinse ca nefondate apelurile declarate, cu menținerea hotărârii atacate.

5. În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a reținut, că prima instanță corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept, analizând obiectiv cumulul de probe prin prisma art. 101 Cod de procedură penală din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității și coroborării lor, corect concluzionând asupra vinovăției inculpatului Ceban Veaceslav de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 151 alin.(4) Cod penal, deoarece în acțiunile acestuia sunt întrunite elementele infracțiunii imputate.

Instanța de apel a indicat, că vinovăția acestuia este dovedită pe deplin prin cumulul de probe administrate de către organul de urmărire penală, examinate de către instanța de fond și verificate de către instanța de apel, astfel, reținând că, instanța de fond a făcut o analiză amplă a probelor cercetate, iar concluziile făcute de

instanța de fond privind vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii reținute în sarcina lui rezultă din probele administrate, cărora le-a fost dată a apreciere legală sub toate aspectele, complet și obiectiv.

Astfel că, argumentele părții apărării precum că, partea vătămată singură a luat cuțitul și îl amenința pe inculpat, și din imprudență i-au fost cauzate leziunile corporale grave, nu au fost reținute de instanța de apel, or, conform raportului de expertiză medico-legală nr.116 din 07.12.2015, efectuat de expertul V. Cojocaru, preîntâmpinat de răspunderea penală în conformitate cu art. 312 Cod penal, urmează că, decesul cet. Botnari L. a survenit de la șocul hemoragic ca urmare a plăgii penetrante de cuțit a hemitoracelui stâng cu lezarea plămânului stâng, hemotorace (2000,0) pe stânga.

La fel, conform raportului de expertiză medico-legală în comisie nr. 121 din 16.09.2016, efectuată de experți, care au fost preîntâmpinați de răspunderea penală în conformitate cu art.312 Cod penal urmează că, conform datelor din raportul de expertiză medico-legală Nr. 116 din 07.12.2015, decesul cet. Botnari Liuba Vasile, a.n. XXXXX, a survenit în rezultatul șocului hemoragic consecință a plăgii înțepat-tăiate a umărului stâng, penetrante cavitatarea toracică stângă, manifestată prin lezarea țesuturilor moi a umărului stâng, lobului superior a pulmonului stâng, hemotorace în volum de 2000 ml. Canalul de rănire are o direcție superior-inferior, posterior-anterior, de la stânga spre dreapta și a fost produs cu o putere suficientă ca să cauzeze lezarea țesuturilor moi a umărului stâng, țesuturile moi a hemitoracelui stâng și lobul superior a pulmonului stâng.

În momentul cauzării leziunilor corporale victima putea să se afle în orice poziție anatomică față de agresor, cu excepția decubitului posterior (culcată pe spate) și decubitului lateral stânga (culcată pe fața laterală stângă a corpului).

Regiunea anatomică în care a fost depistată plaga, înțepat-tăiată nu este o zonă accesibilă mâinilor proprii (nu a putut fi produsă cu nici o mână a victimei).

Totodată, instanța de apel a menționat că, din motivul lipsei secvențelor video pe CD-ul prezentat, de la procesul verbal de reconstituirea faptei, nu este posibil de apreciat în ce moment a fost produsă victimei plaga înțepat-tăiată (f.d.39-42, vol. II).

De asemenea, instanța de apel a considerat că sunt neîntemeiate argumentele inculpatului, precum că declarațiile martorilor Cazacu Maria și Cazacu Mihai au fost interpretate eronat de procuror, deoarece aprecierea declarațiilor martorilor la etapa examinării cauzei în instanță, ține doar de competența instanței de judecată și nu a procurorului.

În contextul celor expuse supra, instanța de apel a ajuns la concluzia că nu poate fi reținută solicitarea apelanților privind reîncadrarea acțiunilor inculpatului în baza art. 157 Cod penal.

Verificând legalitatea pedepsei stabilite, instanța de apel a conchis, că instanța de fond a ținut cont de prevederile art.7, 61, 75 Cod penal, de gravitatea infracțiunii săvârșite, care potrivit art.16 Cod penal se califică ca infracțiune deosebit de gravă, de persoana celui vinovat, care anterior a fost condamnat, nu s-a căit de cele comise, precum și prezența circumstanței agravante - comiterea infracțiunii de către o persoană aflată în stare de ebrietate alcoolică, iar circumstanțe atenuante în speță nu

au fost reținute, astfel, fiindu-i corect aplicată pedeapsa sub formă de închisoare, care este echitabilă și va duce la corectarea și reeducarea inculpatului.

Cu privire la solicitarea acuzatorului de stat de a încasa cheltuielile de judecată compuse din plățile pentru efectuarea expertizelor din contul inculpatului, instanța de apel a considerat-o nefondată, și notificând prevederile art. 227 Cod de procedură penală a subliniat că, aceste cheltuieli au fost suportate pentru efectuarea expertizei în vederea acumulării probelor necesare, ce demonstrează vinovăția și identifică persoana vinovată în comiterea unei infracțiuni. Astfel că, concluzia instanței de fond privind trecerea cheltuielilor judiciare în contul statului este întemeiată și legală.

6. Decizia este atacată cu recurs ordinar de către procuror, care solicită casarea parțială a acesteia, cu dispunerea rejudecării cauzei în instanța de apel, invocând prevederile de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală –*hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția*, indică aceleași motive ca și în instanța de apel (pct.3.1. din decizie), considerând că soluția instanței de apel contravine normelor procesual penale în vigoare, deoarece în opinia acestuia, în conformitate cu art. 229 alin. (2) Cod de procedură penală, cheltuielile judiciare urmau a fi încasate din contul inculpatului și nicidecum să fie trecute în contul statului.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide asupra inadmisibilității acestuia din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, *instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat*.

Analizând decizia atacată, Colegiul penal consideră că sunt nefondate alegațiile acuzatorului de stat privind menținerea de către instanța de apel a hotărârii primei instanțe în ce privește trecerea în contul statului a cheltuielilor judiciare, deoarece la judecarea apelului declarat de procuror, a verificat legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, respectând prevederile art. 414 alin. (1), (5) și 417 alin. (8) Cod de procedură penală, și în hotărârea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelul declarat, aceasta cuprinzând motivele pe care se întemeiază soluția pronunțată, așa cum este indicat în pct. 5 din prezenta decizie, soluție pe care instanța de recurs și-o însușește și reiterarea căreia nu o consideră necesară.

Mai mult ca atât, instanța de recurs reține faptul, că argumentele invocate de recurent au constituit obiect al examinării la judecarea cauzei în prima instanță și instanța de apel, și asupra acestora instanțele judecătorești s-au expus argumentat în hotărârile pronunțate (f.d.124, f.d. 161, vol. II).

Totodată, Colegiul penal reține, că nici prevederile art. 229 Cod de procedură penală, la care se referă procurorul în recurs, nu sunt aplicabile și în acest sens se atrage atenția asupra faptului că, potrivit alin. (1) art. 229 Cod de procedură penală, cheltuielile judiciare sunt suportate de condamnat sau sunt trecute în contul statului, iar alin. (2) al normei indicate supra, statuează că, instanța de judecată **poate** obliga

condamnatul să recupereze cheltuielile judiciare, cu excepția sumelor plătite interpreților, traducătorilor, precum și apărătorilor în cazul asigurării inculpatului cu avocat care acordă asistență juridică garantată de stat, atunci când aceasta o cer interesele justiției și condamnatul nu dispune de mijloacele necesare. Achitarea cheltuielilor judiciare poate fi suportată și de condamnatul care a fost eliberat de pedeapsă sau căruia i-a fost aplicată pedeapsă, precum și de persoana în privința căreia urmărirea penală a fost încetată pe temeiuri de nereabilitare.

Subsidiar, se menționează că alin.(1) al normei indicate supra, expres stipulează că cheltuielile judiciare sînt suportate de condamnat **sau sînt trecute în contul statului.**

În aceste condiții instanța de recurs consideră, că n-a fost constatată prezența în speța examinată a unor erori de drept, care ar servi drept temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei contestate.

Din considerentele expuse, Colegiul penal conchide, că la judecarea cauzei în ordine de apel, instanța a respectat prevederile legale relevante, prescrise de art. 414-419 Cod de procedură penală, de aceea recursul ordinar declarat de procuror se declară inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat.

8. În conformitate cu art. 432 alin. (1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de procurorul în Procuratura de circumscripție Bălți, Dubăsari Valeriu împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 08 noiembrie 2017, în cauza penală în privința lui **Ceban Veaceslav XXXXX**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Pronunțată integral la data de **20 aprilie 2018.**

Președinte

Ursache Petru

Judecător

Toma Nadejda

Judecător

Cobzac Elena